

καυχήσονται, τότε ἁμαρμος ἔσομαι, καὶ καθαρθήσομαι
ὑπὸ ἁμαρτίας μεγάλης. Καὶ ἔσονται εἰς ὁδοκίαν τὰ
λόγια τῆς σωματός μου, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου, ἐνώ-
πιόν σου ὁ παντός. Κύριε βοηθέ μου, καὶ λυξωτέ μου.

Εἰς τὸ τέλος.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ. ιθ'. 19.

Επακῶσαι σε Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι
σε τὸ ὄνομα τῆς Θεῆς Ἰακώβ. Ἐξαποστείλαι σοι βοή-
θειαν ὁ ἅγιος, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σε. Μνησθή-
ναι πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου πιανάτω. Δώ-
νη σοι Κύριος καὶ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βελῶ-
ν σου πληρώσαι. Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῇ σωτηρίῳ σου, καὶ
ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνησόμεθα. Πλη-
ρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου. νυνὶ ἔγνω, ὅτι
ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ. Ἐπακῶσεται αὐτῷ ὁ
οὐρανὸς ἅγιος αὐτοῦ. Ἐν διωσείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς
αὐτοῦ. Οὗτοι ἐν ἄρμασι, καὶ ἔστι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ
ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα. Αὐτοὶ συ-
νεποδίσθησαν, καὶ ἔπεσαν, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν, καὶ ἀνερ-
θώθημεν. Κύριε σῶσον τὸν Βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡ-
μῶν, ἐν ἡ αὖ ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ. κ'. 20.

Κύριε ἐν τῇ διωάμει σου ἐφραθήσεται ὁ Βασιλεὺς,
καὶ ἐπὶ τῇ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα. Τὴν
ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέ-
λησιν τοῦ χειλέων αὐτοῦ ἐκ ἐσέρησας αὐτόν. Ὅτι προέφ-
θασας αὐτόν ἐν ὁμιλίαις χρηστότης. ἔδωκας ἐπὶ τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου. Ζωὴν ἠήτησάπ' σε,
καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Με-
γάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῇ σωτηρίῳ σου, δόξαν καὶ μεγα-
λοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν. Ὅτι δώης αὐτῷ ὁλο-
κρίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. ἐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ καὶ τῇ